

Bryssel den 4 december 2023
(OR. en)

16365/23

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0266 (COD)**

**TRANS 573
CLIMA 623
CODEC 2390
IA 345**

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	16145/23 + COR 1 REV 1
Komm. dok. nr:	11821/23
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om redovisning av växthusgasutsläpp från transporttjänster – Allmän riktlinje

För delegationerna bifogas rådets allmänna riktlinje vad gäller ovanstående förslag, som antogs av rådet vid dess 3991:a möte den 4 december 2023.

2023/0266 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om redovisning av växthusgasutsläpp från transporttjänster

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 91.1 och 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

¹ [EUT C , , s.]

² [EUT C , , s.]

av följande skäl:

- (1) Stöd till insatser för bättre hållbarhet och effektivitet i unionens transportsystem är en förutsättning för att upprätthålla en stabil kurs mot klimatneutralitet senast 2050, samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till behovet av att säkra den europeiska industrins fortsatta tillväxt och konkurrenskraft.
- (2) Redovisning av växthusgasutsläpp används inom olika ekonomiska sektorer – bland annat transportsektorn – för att kvantifiera data om växthusgasutsläpp från specifika verksamheter hos företag och enskilda. Bättre information om transporttjänsternas prestanda är ett kraftfullt verktyg för att skapa rätt incitament för transportanvändarna att göra mer hållbara val och för att påverka transportorganisatörernas och transportoperatörernas affärsbeslut. Tillförlitliga och jämförbara data om växthusgasutsläpp är en förutsättning för att skapa dessa incitament och därmed främja beteendeförändringar hos både konsumenter och företag, i syfte att bidra till målen i den europeiska gröna given³ för transporter och den europeiska klimatlagen. Denna förordning är en del av EU:s insatser för en grön omställning tillsammans med andra EU-rättsakter eller EU-initiativ, inbegripet ett förslag till direktiv om mer konsumentmakt i den gröna omställningen.
- (3) Trots ett växande intresse bland berörda parter inom transportsektorn används redovisning av växthusgasutsläpp för transporttjänster fortfarande bara i begränsad omfattning. I de flesta fall får användarna inte korrekt information om transporttjänsternas prestanda, och organisatörer och operatörer av transporttjänster beräknar inte och redovisar inte sina utsläpp. Oproportionerligt liten användning av redovisning av växthusgasutsläpp kan observeras särskilt bland små och medelstora företag, det vill säga den stora majoriteten av de företag som erbjuder transporttjänster på EU-marknaden.

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Den europeiska gröna given*, COM(2019) 640 final.

- (4) År 2011 antog Europeiska kommissionen vitboken om transporter⁴, där man presenterade en vision om framtiden för EU:s transportsystem och fastställde en politisk agenda för att ta itu med transportsektorns framtida utmaningar, särskilt behovet av att upprätthålla och utveckla mobiliteten och avsevärt minska växthusgasutsläpp från transporter och logistisk verksamhet.
- (5) I strategin för hållbar och smart mobilitet från december 2020⁵ hänvisas till incitament för att välja de mest hållbara transportalternativen, både inom och mellan transportsätt. Dessa incitament omfattar bland annat inrättandet av en europeisk ram för harmoniserad mätning av växthusgasutsläpp från transporter och logistik, baserat på globalt erkända standarder, vilket sedan skulle kunna användas för att ge företag och slutanvändare en uppskattning av växthusgasutsläppen från deras val och öka efterfrågan från slutanvändare och konsumenter på mer hållbara transport- och mobilitetslösningar, samtidigt som ”grön målning” undviks.
- (6) Det är därför lämpligt att fastställa harmoniserade regler för redovisning av växthusgasutsläpp från gods- och persontransporttjänster för att få fram jämförbara siffror för växthusgasutsläpp från transporttjänster och för att undvika vilseledande information om deras prestanda till följd av möjligheten att välja mellan olika indata och metoder för beräkning av utsläpp. Sådana regler bör säkerställa lika villkor mellan transportsätt och segment samt de nationella näten i unionen. Detta bör också bidra till att skapa incitament för beteendeförändringar bland företag och kunder för att minska växthusgasutsläppen från transporttjänster genom införande och användning av jämförbara och tillförlitliga data om växthusgasutsläpp.

⁴ VITBOK *Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem*, COM/2011/0144 final.

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Strategi för hållbar och smart mobilitet – att sätta EU-transporterna på rätt spår för framtiden*, COM(2020) 789 final.

- (7) Denna förordning bör tillhandahålla en referensram för andra åtgärder för utsläppsminskning som kan vidtas av offentliga myndigheter och industrin, inbegripet vid fastställande av transparenskláusuler för växthusgaser i transportavtal, tillhandahållande av information om växthusgasutsläpp från rese- eller leveransalternativ till passagerare eller kunder, eller fastställande av klimatrelaterade kriterier för miljöanpassad upphandling.
- (8) Trots fördelarna med den ökade insynen i transporttjänsters prestanda skulle en obligatorisk tillämpning av denna förordning för alla enheter som erbjuder transporttjänster på unionsmarknaden vara oproportionerlig och leda till orimliga kostnader och bördor. Därför bör denna förordning endast tillämpas på de enheter som själva beslutar, eller som är bundna av andra relevanta lagstiftnings- och icke-lagstiftningssystem, att beräkna och lämna ut information om växthusgasutsläpp från gods- eller persontransporttjänster som börjar eller slutar på unionens territorium. Detta omfattar följaktligen tjänster vars ursprungs- eller bestämmelseorter är belägna i ett tredjeland.
- (9) Denna förordning bör inte tillämpas på dataförmedlare, till exempel sådana som erbjuder multimodala digitala mobilitetstjänster, om de inte direkt beräknar information om växthusgasutsläpp från transporttjänster utan endast lämnar ut sådan information om utsläppen som tillhandahållits av en berörd enhet eller annan relevant juridisk eller fysisk person. Dataförmedlarna bör dock vara bundna av relevanta regler om meddelande av och insyn i de data om växthusgasutsläpp som lämnas ut, för att säkerställa att dessa data är jämförbara på marknaden.

- (10) Denna förordning bör inte tillämpas när beräkningen och utlämningen av växthusgasutsläpp görs i aggregerad form. Detta inbegriper situationer där obligatorisk utlämning av miljörelaterad information för hållbarhetsrapportering och upprättande av miljöräkenskaper för statistiska ändamål baseras på andra unionsregler, till exempel de som fastställs i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering⁶ och förordningen om europeiska miljöräkenskaper⁷. Omvänt kan information som erhålls på grundval av denna förordning bidra till utarbetandet av de konsoliderade utsläppsrapporter som krävs enligt annan tillämplig unionslagstiftning, förutsatt att respektive metoder och insamlade data är tillräckligt kompatibla.
- (11) En lämplig metod för beräkning av växthusgasutsläpp från transporttjänster är en av de viktigaste aspekterna för den harmoniserade unionsram som fastställs i denna förordning. Metoden bör säkerställa att de utsläppsberäkningar som görs för en transportkedja ger upphov till jämförbara och korrekta data om växthusgasutsläpp genom att följa en enda uppsättning metodologiska steg. Den bör också på lämpligt sätt ta hänsyn till transportmarknadens behov så att man undviker onödig komplexitet samt alltför stora bördor och kostnader, och den bör kunna godtas av de berörda parterna.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering ([EUT L 322, 16.12.2022, s. 15](#)).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 691/2011 av den 6 juli 2011 om europeiska miljöräkenskaper ([EUT L 192, 22.7.2011, s. 1](#)).

- (12) Standarden SS-EN ISO 14083:2023, som offentliggjordes av Europeiska standardiseringskommittén⁸ i april 2023 och som införlivar ISO-standarden 14083:2023, har valts som referensmetod för beräkning av växthusgasutsläpp från transporttjänster enligt denna förordning. Genom att uppmuntra till standardens tillämpning i EU främjas internationell överensstämmelse avseende utsläppsredovisning. Ytterligare global samordning av den tillämpade metoden underlättas. Analysen visade att ISO-standardens 14083:2023 var den mest relevanta och proportionella när det gäller att uppnå målen i denna förordning. Kvantifieringen av utsläppen görs från källa till hjul, eller från källa till kölvatten för sjö- och lufttransportsektorerna, vilket inbegriper växthusgasutsläpp från energiförsörjning samt fordonsanvändning under transport och terminalverksamhet. Kommissionen bör, i samarbete med Europeiska standardiseringskommittén och medlemsstaternas nationella standardiseringsorgan, sträva efter att tillhandahålla tillgång till denna standard kostnadsfritt eller till nedsatt pris till transportsektorn i dess officiella och autentiska version samt en översättning till unionens officiella språk för att göra denna förordning mer tillgänglig för alla som omfattas av den.
- (13) Det bör inte göras några avvikelser från metodvalen i standarden SS-EN ISO 14083:2023; detta för att undvika inkonsekvenser i beräkningen av växthusgasutsläpp från transporttjänster på marknaden, särskilt för internationella transportkedjor. Ibland är det dock lämpligt att bedöma behovet av en eventuell anpassning av SS-EN ISO 14083:2023 med hänsyn till unionens politik, samt framtida ändringar av standarden som kan genomföras av Europeiska standardiseringskommittén eller något annat behörigt organ. Om dessa bedömningar visar att det finns en risk för att vissa delar av standarden kan skapa otillbörliga obalanser vid beräkningen av växthusgasutsläpp från transporttjänster inom specifika marknadssegment eller leda till skillnader mellan den standarden och målen i denna förordning eller annan tillämplig unionslagstiftning, får kommissionen begära att Europeiska standardiseringskommittén reviderar standarden i enlighet med detta. Tillämpning av en ändring eller av en del som medför en uppenbar risk för oförenlighet med målen för denna förordning och andra tillämpliga unionsregler bör uteslutas.

⁸ <https://www.cencenelec.eu>

- (14) För att undvika spridning av felaktig information på marknaden kan det uppstå ett behov av att klargöra referensmetoden för parametrar och antaganden som är relevanta för växthusgasutsläpp och som används för att beräkna utsläpp innan en tjänst tillhandahålls. Detsamma gäller andra relevanta tekniska parametrar som rör tilldelning av utsläpp eller aggregering av dataelement om användningen av dessa parametrar inte uttryckligen klargörs i metoden.
- (15) Olika typer av indata, inklusive primär- och sekundärdata, kan användas för att beräkna växthusgasutsläpp från transporttjänster. Användningen av primärdata ger mer tillförlitliga och korrekta resultat och bör därför prioriteras för att möjliggöra en gradvis användning av dessa data i beräkningsprocesserna för växthusgasutsläpp. Primärdata kan vara omöjliga att erhålla eller orimligt dyra för vissa berörda parter, särskilt små och medelstora företag. Användningen av sekundärdata bör därför tillåtas på vissa tydlig angivna villkor. För att få en mer korrekt redovisning av växthusgasutsläpp får en medlemsstat emellertid föreskriva att användningen av primärdata är obligatorisk för transportverksamhet på dess territorium som bedrivs av enheter vars antal anställda överstiger ett visst tröskelvärde som fastställs i nationell rätt, om transporttjänsten börjar och slutar på dess territorium. För att inte stå i vägen för internationella transporttjänster och utvecklingen av små och medelstora företag bör medlemsstaten inte tillämpa ett sådant krav på gränsöverskridande transportverksamhet och transportverksamhet i transit genom dess territorium eller på små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG.
- (16) När det gäller sekundärdata kan växthusgasutsläpp för en transporttjänst beräknas med hjälp av standardvärden eller modellerade data. Användningen av standardvärden och modellerade data bör dock ge korrekt och tillförlitlig information om växthusgasutsläppen från en viss transporttjänst, och därför bör sådana standardvärden fastställas och modellerade data tas fram på ett neutralt och objektivet sätt, på grundval av tillförlitliga källor och lämpliga parametrar.

- (16a) För att minska den administrativa bördan och dubbleringen av beräkningar får enheter använda primär- eller sekundärdata som redovisas på samma aggregeringsnivå som den som krävs enligt denna förordning och som anses ha verifierats i enlighet med denna förordning, eller som har verifierats enligt annan befintlig unionslagstiftning av ett ackrediterat organ.
- (17) En central EU-databas med standardvärden för växthusgasintensitet bör inrättas för att förbättra jämförbarheten mellan de resultat för växthusgasutsläpp som erhålls vid tillämpningen av denna förordning. Den centrala EU-databasen bör innehålla en separat tabell för varje transportsätt, och standarddata för sjöfartens växthusgasintensitet bör hämtas från databasen Thetis-MRV eller FuelEU-databasen. Andra relevanta databaser och dataset som administreras av tredje parter bör också tillåtas, under förutsättning att de genomgår en teknisk kvalitetskontroll på unionsnivå.
- (18) Vid fastställandet av växthusgasintensiteten för en transporttjänst måste utsläppsfaktorer för växthusgas för transportenergibärare härleda uppskattningar av växthusgasutsläpp som återspeglar den energimängd som används från källa till hjul. En central EU-databas över utsläppsfaktorer för växthusgas för energibärare bör därför inrättas för att garantera att indata är jämförbara och håller hög kvalitet.

- (18a) Den centrala EU-databasen med standardvärden för växthusgasintensitet och den centrala EU-databasen med standardvärden för utsläppsfaktorer för växthusgas bör i synnerhet innehålla respektive värden och faktorer för växthusgasintensitet som överenskommits av unionen, eller i unionens intresse, på internationell nivå. Med tanke på de sektorsspecifika, nationella och regionala särdragen hos dessa standardvärden inom unionen bör den centrala EU-databasen med standardvärden för växthusgasintensitet emellertid spegla fordons- och fartygstyper som vanligen används i medlemsstaterna. Denna databas och den centrala EU-databasen med standardvärden för utsläppsfaktorer bör också spegla unika särdrag i olika medlemsstater.
- (19) Utvecklingen och underhållet av EU-databaser med standardvärden för växthusgasintensitet och utsläppsfaktorer för växthusgas samt den tekniska kvalitetskontrollen av externa databaser och dataset som administreras av tredje parter bör utföras av ett neutralt och behörigt organ som verkar på unionsnivå. Med tanke på sitt uppdrag är Europeiska miljöbyrån bäst lämpad att tillhandahålla det tekniska stöd som krävs för ett korrekt genomförande av denna del av förordningen. Vid behov får medlemsstaterna lämna ytterligare synpunkter till Europeiska miljöbyrån.
- (20) Modellerade data får användas om de bygger på en modell som fastställts i enlighet med referensmetoden och, i förekommande fall, andra bestämmelser om användning av sekundärdata och beräkningsverktyg som anges i denna förordning.

- (21) Enligt förordning (EU) 2015/757⁹ och direktiv 2003/87/EG¹⁰ ska koldioxidutsläppen från fartyg respektive luftfartyg sammanställas, beräknas och årligen rapporteras. Förordning (EU) 2015/757 och direktiv 2003/87/EG kompletterar bestämmelserna i den här förordningen, särskilt när det gäller framtagningen av data om bränsle som förbränns som underlag för kvantifiering av utsläpp från transporttjänster, tillryggalagd sträcka eller mängden last ombord. Indata för växthusgasutsläpp från transporttjänster kan också erhållas via genomförandet av andra rättsliga ramar, till exempel förordning (EU) 2019/1242¹¹ och förordning (EU) 2019/631¹² eller förordning (EU) 2023/1805¹³. Kommissionen bör säkerställa att denna förordning är förenlig och överensstämmer med befintlig unionslagstiftning och kommande initiativ. I synnerhet skulle det kommande [förslaget om tillgång till fordons data] kunna främja användningen av primärdata.
- (22) Det är lämpligt att fastställa gemensamma mått för att uttrycka de utdata om växthusgasutsläpp som ligger till grund för dessa datas jämförbarhet och som möjliggör en effektiv riktmärkning av olika transporttjänster. Gemensamma mått bör också möjliggöra tydlig kommunikation från en dataleverantör och en korrekt förståelse av denna kommunikation för en datamottagare.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 av den 29 april 2015 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter och om ändring av direktiv 2009/16/EG ([EUT L 123, 19.5.2015, s. 55](#)).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG ([EUT L 275, 25.10.2003, s. 32](#)).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1242 av den 20 juni 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp från nya tunga fordon och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 595/2009 och (EU) 2018/956 och rådets direktiv 96/53/EG ([EUT L 198, 25.7.2019](#)).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/631 av den 17 april 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp för nya personbilar och för nya lätta nyttofordon och om upphävande av förordningarna (EG) nr 443/2009 och (EU) nr 510/2011 (omarbetning) (Text av betydelse för EES.) ([EUT L 111, 25.4.2019, s. 13](#))

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1805 av den 13 september 2023 om användning av förnybara och koldioxidsnåla bränslen för sjötransport och om ändring av direktiv 2009/16/EG (Text av betydelse för EES) ([EUT L 234, 22.9.2023, s. 48](#).)

- (23) All disaggregerad information om växthusgasutsläpp från en transporttjänst som lämnas ut till en tredje part för kommersiella eller regleringsmässiga ändamål i enlighet med denna förordnings tillämpningsområde bör oundgängligen och på ett tydligt sätt inbegripa utdata som fastställts i enlighet med de särskilda regler för beräkning av växthusgasutsläpp som fastställs i denna förordning. Ytterligare dataelement för andra ändamål än de som definieras i denna förordning kan läggas till, där så är relevant.
- (23a) Utlämnande av information om växthusgasutsläpp före tillhandahållandet av en transporttjänst är avgörande för att uppmuntra medborgarna att fatta välinformerade beslut. Information om växthusgasutsläpp får emellertid lämnas ut efter tillhandahållandet av transporttjänsten i vederbörligen motiverade fall när kommunikationen företag emellan kräver en mer detaljerad informationsnivå, särskilt i samband med logistikkedjor och förbindelser med underentreprenörer.
- (24) För att visa att kraven i denna förordning är uppfyllda bör en enhet som beräknar och offentliggör information om växthusgasutsläpp från en transporttjänst kunna ta fram bevis som styrker respektive utdata. Bevisen bör tas fram i enlighet med de regler om rapportering på transporttjänstnivå som fastställs i standarden SS-EN ISO 14083:2023, och de bör göras tillgängliga på begäran av en behörig myndighet, t.ex. en domstol, eller någon annan tredje part om detta krävs enligt separata arrangemang, inklusive sådana mellan företag.

- (25) Såvida inte separata arrangemang tillämpas bör en dataförmedlare som samlar in information om växthusgasutsläpp från en transporttjänst från en berörd enhet eller annan relevant juridisk eller fysisk person, och som lämnar ut den på marknaden, inte betraktas som ansvarig om denna information strider mot något av de krav avseende beräkning och verifiering av växthusgasutsläpp från transporttjänster och certifiering av beräkningsverktyg som fastställs i denna förordning. Dataförmedlaren bör dock anstränga sig för att förhindra att felaktig eller inkorrekt information lämnas ut och bör respektera reglerna för utdata om växthusgasutsläpp, kommunikation och öppenhet. Dessutom bör dataförmedlaren ange källan till denna information för att göra det möjligt att identifiera respektive informationsleverantör.
- (26) Externa beräkningsverktyg som tillhandahålls på marknaden för en bredare kommersiell och icke-kommersiell användning kan underlätta redovisningen av växthusgasutsläpp från transporttjänster och på så sätt bidra till att den sprids till bredare grupper av berörda parter. Användningen av dessa verktyg bör certifieras för att garantera att de uppfyller kraven i denna förordning, särskilt när det gäller användningen av den gemensamma referensmetoden och en lämplig uppsättning indata. För att i synnerhet underlätta små och medelstora företags genomförande av denna förordning, begränsa beräkningens komplexitet och minska den administrativa och ekonomiska bördan för små och medelstora företag, uppnå ett enhetligt genomförande i redovisningen av de mest typiska tjänsterna samt öka insynen i data bör kommissionen utveckla beräkningsverktyg för fastställandet av utdata.
- (27) Ett lämpligt utformat verifieringssystem för att kontrollera att de utdata om växthusgasutsläpp som lämnas ut på marknaden och de underliggande beräkningsprocesserna överensstämmer med kraven i denna förordning bör avsevärt öka förtroendet för att dessa data är tillförlitliga och korrekta. Enheter som framgångsrikt har genomgått bedömningen av överensstämmelse bör ha rätt att erhålla ett bevis på överensstämmelse som ska vara allmänt erkänt i hela unionen. Om primärdata har tagits med bör detta framgå av beviset på överensstämmelse, särskilt för att uppmuntra alla enheter som berörs av reglerna i denna förordning att samla in och använda primärdata.

- (28) Den administrativa bördan i samband med verifieringen kan vara oproportionerlig för mindre företag och bör därför undvikas. I detta syfte bör små och medelstora företag undantas från kraven i samband med verifieringen, såvida inte dessa företag vill erhålla de olika bevisen på överensstämmelse. Dessutom bör stora företag beakta proportionalitetsprincipen när de överväger att begära en verifiering av överensstämmelse från partner i värdekedjan, särskilt om dessa är små och medelstora företag.
- (29) Om data om växthusgasutsläpp från transporttjänster redan har verifierats i enlighet med särskilda regler som fastställs i andra unionsakter, inbegripet för luftfartssektorn direktiv 2003/87/EG och de delegerade akter och genomförandeakter som antagits på grundval av detta direktiv, och för sjöfartssektorn förordning (EU) 2023/1805 om användning av förnybara och koldioxidsnåla bränslen för sjötransport och om ändring av direktiv 2009/16/EG eller förordning (EU) 2015/757 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter, bör dessa data anses ha verifierats i enlighet med den här förordningen.
- (29a) För en fortsatt enhetlig redovisning av växthusgasutsläpp från lufttransporttjänster i unionslagstiftningen får data som rör växthusgasutsläpp från transporttjänster, som ska ingå i databaser som inrättas i enlighet med andra EU-akter inom transportsektorn eller som ska användas i enlighet med sådana akter, såsom förordning (EU) 2023/2405 och de genomförandeakter som antagits på grundval av den förordningen, enligt de villkor som fastställs i dessa akter, baseras på de regler för redovisning av växthusgasutsläpp från transporttjänster som fastställs i den här förordningen.

- (30) I syfte att denna förordning ska fungera effektivt bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa ytterligare metoder och kriterier för ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹⁴. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (31) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på begäranden till Europeiska standardiseringskommittén om att se över standarden SS-EN ISO 14083:2023, undantag från tillämpningen av vissa ändringar eller delar av den standarden, användning av primär- eller sekundärdata som verifierats av ett ackrediterat organ enligt annan befintlig unionslagstiftning, fastställande av tillämpliga mått för data för att uttrycka utdata om växthusgasutsläpp, förtydligande av referensmetoden för fastställande av regler för den tekniska kvalitetskontrollen av externa databaser över standardvärden, utarbetande och certifiering av beräkningsverktyg och verifiering av data om växthusgasutsläpp samt för att komplettera förteckningen över mått. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁵.

¹⁴ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning ([EUT L 123, 12.5.2016, s. 1](#)).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ([EUT L 55, 28.2.2011, s. 13](#)).

- (32) Jämförbarhet mellan data om växthusgasutsläpp från transporttjänster och bredare användning av redovisning av växthusgasutsläpp i affärspraxis är inte mål som i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan att riskera att skapa byråkrati på den inre marknaden och medföra ytterligare kostnader och administrativa bördor för industrin. Dessa mål kan snarare, på grund av de nätverkseffekter som uppstår då medlemsstaterna agerar tillsammans, bättre uppnås på unionsnivå. Unionen får därför vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.
- (33) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt för att uppnå det grundläggande målet att uppmuntra beteendeförändringar bland företag och kunder att minska växthusgasutsläppen från transporttjänster genom införande och användning av jämförbara och tillförlitliga data om växthusgasutsläpp och genom fastställande av regler för redovisning av växthusgasutsläpp från transporttjänster. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen, i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.
- (34) I samband med utvärderingen av denna förordning bör kommissionen bedöma om det är nödvändigt och genomförbart att i metoden för beräkning av växthusgasutsläpp inbegripa processer för konstruktion, underhåll och skrotning av fordon eller utrustning för omlastning och av- och -ombordstigning för att fastställa växthusgasutsläpp som baseras på hela livscykeln, eftersom tidigare led i och utsläpp i slutet av livscykeln ska inkluderas i en strategi för det totala koldioxidavtrycket (livscykelbaserade växthusgasutsläpp) i enlighet med vitboken om transporter från 2011 och strategin för hållbar och smart mobilitet från december 2020. Dessutom bör kommissionen bedöma om det är nödvändigt och genomförbart att göra det obligatoriskt att rapportera information i enlighet med standarden SS-EN ISO 14083:2023.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs regler för redovisning av växthusgasutsläpp från transporttjänster som börjar eller slutar på unionens territorium.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning är i synnerhet tillämplig på

- a) enheter som tillhandahåller eller organiserar gods- och persontrafik i unionen, som beräknar [...] växthusgasutsläpp från en transporttjänst med början eller slut på unionens territorium, och som lämnar [...] disaggregerad information om dessa utsläpp till tredje parter,
- b) utvecklare av beräkningsverktyg,
- c) utvecklare av databaser från tredje parter och
- d) organ för bedömning av överensstämmelse som ansvarar för verifierings- eller certifieringsverksamhet.

Denna förordning ska tillämpas på beräkning och utlämnande av data när sådana data beräknas och lämnas ut på avtalsmässig eller frivillig grund, eller när sådan beräkning och sådant utlämnande krävs enligt tillämplig nationell lagstiftning eller unionslagstiftning.

Artikel 3

Definitioner

Vid tillämpningen av denna förordning gäller följande definitioner:

1. *växthusgas*: de gasformiga beståndsdelar, både naturliga och antropogena, i atmosfären som absorberar och avger strålning vid specifika våglängder inom det spektrum av infraröd strålning som avges av jordens yta, av atmosfären och av molnen.
2. *växthusgasutsläpp*: utsläpp till atmosfären av en växthusgas, uttryckt i massan koldioxidekvivalenter.
3. *koldioxidekvivalent (CO_{2e})*: enhet för jämförelse av strålningsdrivningen hos en växthusgas med den hos koldioxid.
4. *redovisning av växthusgasutsläpp*: de åtgärder som vidtas för att genom mätningar och beräkningar kvantifiera växthusgasutsläpp och för att rapportera dessa utsläpp.
5. *transporttjänst*: transport av gods eller passagerare från en startpunkt till en slutpunkt. En transporttjänst kan omfatta en eller flera länkar i en transportkedja som kräver transportverksamhet och/eller terminalverksamhet.
6. *transportverksamhet*: användning av ett fordon i syfte att transportera passagerare och/eller gods.
7. *terminalverksamhet*: verksamhet som syftar till att överföra gods eller passagerare i en terminal.
8. *fordon*: ett transportmedel för passagerare och/eller gods, oavsett transportsätt.

9. *transportkedja*: en serie transportlänkar som rör gods eller en (grupp av) passagerare och som tillsammans utgör förflyttningen från en startpunkt till en slutpunkt.
10. *transportkedjelänk*: en del av en transportkedja inom vilken gods eller en (grupp av) passagerare transporteras med ett enda fordon eller transiteras i en enda terminal.
11. *utlämnande av information om växthusgasutsläpp från en transporttjänst*: överföring av disaggregerad information om en viss transporttjänsts växthusgasutsläpp från en berörd enhet eller en dataförmedlare till en tredje part i samband med tillhandahållande av, kommunikation om eller marknadsföring av denna tjänst, antingen före eller efter tillhandahållandet av transporttjänsten.
12. *berörd enhet*: en enhet som beräknar växthusgasutsläpp från en transporttjänst med början eller slut på unionens territorium, och som lämnar information om dessa utsläpp till en tredje part, för kommersiella eller regleringsmässiga ändamål.
13. *dataförmedlare*: en juridisk eller fysisk person som samlar in och lämnar ut information om växthusgasutsläpp från en transporttjänst på grundval av separata rättsliga, avtalsmässiga eller andra relevanta arrangemang.
14. *växthusgasverksamhet*: verksamhet som leder till växthusgasutsläpp.
15. *data om växthusgasverksamhet*: ett kvantitativt mått på växthusgasverksamhet.
16. *växthusgasintensitet*: en koefficient som kopplar ihop data om växthusgasverksamhet med växthusgasutsläpp.
17. *utsläppsfaktor för växthusgas*: en koefficient som kopplar ihop data om växthusgasverksamhet med växthusgasutsläpp.

18. *växthusgasutsläpp från källa till hjul* (well-to-wheel): växthusgasutsläpp till följd av både användning av ett fordon och tillhandahållande av den energi som krävs i fordonet, inbegripet utsläpp från terminaler och köldmedier. För sjö- och lufttransportsektorerna avses växthusgasutsläpp från källa till kölvatten.
19. *utsläpp från tank till hjul* (tank-to-wheel): utsläpp till följd av användningen av den energi som krävs för att driva fordonet, dvs. en delmängd av utsläppen från källa till hjul. För sjö- och lufttransportsektorerna avses växthusgasutsläpp från tank till kölvatten.
20. *energibärare*: ett ämne eller fenomen som kan användas för att producera mekaniskt arbete eller värme eller för att driva kemiska eller fysikaliska processer.
21. *primärdata*: kvantifierat värde för en process eller en aktivitet som erhålls genom en direkt mätning eller genom en beräkning baserad på direkta mätningar.
22. *sekundärdata*: antingen modellerade data eller standardvärden som inte uppfyller kraven för primärdata, inklusive data från databaser och publicerad litteratur, standardutsläppsfaktorer för växthusgaser från nationella inventeringar, beräknade data, uppskattningar eller andra representativa data, samt data som erhållits från proxyprocesser eller proxyuppskattningar.
23. *standardvärde*: värde för sekundärdata som hämtas från en publicerad källa och som betraktas som standard i avsaknad av primärdata eller modellerade data.
24. *modellerade data*: data som fastställs med hjälp av en modell som tar hänsyn till primärdata och/eller relevanta parametrar för växthusgasutsläpp från en transportverksamhet eller en terminalverksamhet, inklusive genom användning av en modell som tillhandahålls från ett beräkningsverktyg.

25. *utdata*: disaggregerade data om växthusgasutsläpp från en transporttjänst som fastställs med hjälp av den referensmetod och de indata som fastställs i denna förordning.
26. *mått*: ett uppmätt värde från en kvantitativ bedömning.
27. *bevis som styrker information om växthusgasutsläpp från en transporttjänst*: en rapport som upprättas på begäran och som gäller en enskild transporttjänst, i enlighet med EN ISO 14083:2023.
28. *beräkningsverktyg*: en applikation, modell eller programvara som möjliggör automatisk beräkning av växthusgasutsläpp från en transporttjänst.
29. *externt beräkningsverktyg*: ett beräkningsverktyg som tillhandahålls på marknaden av en tredje part för en bredare kommersiell eller icke-kommersiell användning.
30. *organ för bedömning av överensstämmelse*: ett organ för bedömning av överensstämmelse enligt definitionen i artikel 2.13 i förordning (EG) nr 765/2008¹⁶.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 ([EUT L 218, 13.8.2008](#)).

KAPITEL II

METOD

Artikel 4

Metod för beräkning av växthusgasutsläpp från transporttjänster

1. Växthusgasutsläpp från transporttjänster ska beräknas på grundval av den metod som definieras i standarden SS-EN ISO 14083:2023, i gällande version, enligt reglerna i kapitel III i denna förordning.
2. Kommissionen ska senast 36 månader efter den dag som avses i artikel 19.2 i denna förordning bedöma behovet av anpassning av någon del av den standard som avses i punkt 1.
3. Kommissionen får, på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat, inleda en kontroll av överensstämmelse för att bedöma eventuella ändringar av den standard som avses i punkt 1 och behovet av en senare anpassning.
4. Genom undantag från punkt 1 ska kommissionen, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 17, identifiera de ändringar som avses i punkt 3 eller de delar som avses i punkt 2, som medför en uppenbar risk för oförenlighet med målen för denna förordning och andra tillämpliga unionsregler och som därför inte ska tillämpas.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 17 för att begära att Europeiska standardiseringskommittén reviderar den standard som avses i punkt 1, inbegripet på grundval av resultatet av den bedömning som avses i punkt 2 och den kontroll av överensstämmelse som avses i punkt 3.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 17 för att fastställa närmare bestämmelser om ett enhetligt genomförande av denna förordning i syfte att förtydliga den referensmetod som avses i punkt 1, säkerställa ett enhetligt genomförande på marknaden när det gäller tillvägagångssättet för att fastställa lämpliga utsläppsrelevanta parametrar för beräkning av växthusgasutsläpp innan en tjänst tillhandahålls och, i tillämpliga fall, andra tekniska parametrar för tilldelning av utsläpp eller aggregering av dataelement som inte uttryckligen förklaras i metoden.
7. Data som rör växthusgasutsläpp från transporttjänster, som ska ingå i databaser som inrättas i enlighet med andra unionsrättsakter inom transportsektorn eller som ska användas i enlighet med sådana rättsakter, får baseras på den standard och de regler för redovisning av växthusgasutsläpp från transporttjänster som avses i punkt 1, enligt de villkor som fastställs i dessa akter.

KAPITEL III

INDATA OCH KÄLLOR

Artikel 5

Användning av primär- och sekundärdata

1. De enheter som avses i artikel 2 a ska prioritera användning av primärdata för beräkning av växthusgasutsläpp från en transporttjänst.

En medlemsstat får föreskriva att användningen av primärdata är obligatorisk för transportverksamhet på dess territorium som bedrivs av enheter vars antal anställda överstiger ett visst tröskelvärde som fastställs i nationell rätt, om transporttjänsten börjar och slutar på dess territorium. Medlemsstaten får inte tillämpa ett sådant krav på gränsöverskridande transportverksamhet, inbegripet transittransporter genom dess territorium, och på små och medelstora företag som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG¹⁷.

¹⁷ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

2. Användning av sekundärdata för beräkning av växthusgasutsläpp från en transporttjänst ska tillåtas på följande villkor:
- a) Standardvärdena för växthusgasintensitet härleds från
 - i) den centrala EU-databas med standardvärden för växthusgasintensitet som avses i artikel 6.1,
 - ii) databaser och dataset med standardvärden för växthusgasintensitet som administreras av tredje part, i enlighet med artikel 7.
 - b) standardvärdena för utsläppsfaktorer för växthusgas för transportenergibärare härrör från den centrala EU-databas med standardvärden för utsläppsfaktorer för växthusgas som avses i artikel 8.
 - c) Modellerade data bygger på en modell som fastställts i enlighet med den metod som avses i artikel 4 och reglerna i artikel 5.2 b och artikel 11, i tillämpliga fall.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 andra stycket i den här artikeln får enheter som avses i artikel 2 a använda primärdata eller sekundärdata som anses ha verifierats i enlighet med artikel 13.8 eller som har verifierats enligt annan befintlig unionslagstiftning av ett ackrediterat organ som avses i artikel 15a, förutsatt att sådana data finns tillgängliga på samma aggregeringsnivå som den som krävs enligt denna förordning.

Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med artikel 17 med närmare bestämmelser om tillämpningsvillkoren för denna punkt.

Artikel 6

Central EU-databas med standardvärden för växthusgasintensitet

1. Kommissionen ska med tekniskt bistånd av Europeiska miljöbyrån och vid behov med kompletterande och frivilliga bidrag från medlemsstaterna, före den [datum: 42 månader efter denna förordnings ikraftträdande] inrätta en central EU-databas med sådana standardvärden för utsläppsintensitet som avses i artikel 5.2 a i, inbegripet standardvärden för fordons- och fartygstyper som vanligen används i vissa eller alla medlemsstater.

Dessa standardvärden ska återspegla den platsbaserade metod som anges i den standard som avses i artikel 4.1 och, i förekommande fall, unika egenskaper i olika medlemsstater.

Om sådana finns tillgängliga, ska den centrala EU-databasen innehålla värden för växthusgasintensitet som överenskommits på internationell nivå av unionen eller i unionens intresse. Dessa värden ska användas som standardvärden för beräkning och utlämnande av växthusgasutsläpp från transporter som korsar minst en gräns mellan två medlemsstater, såvida inte mer exakta standardvärden finns tillgängliga i den centrala EU-databasen.

- 1a. Den centrala EU-databasen ska innehålla en separat tabell för varje transportsätt, särskilt för standardvärden för växthusgasintensitet inom sjöfarten. Standardvärdena för växthusgasintensitet inom sjöfarten ska härledas automatiskt från Thetis-MRV-databasen och, i tillämpliga fall, kompletteras med andra informationskällor, såsom FuelEU-databasen, som inrättats i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EU) 2023/1805. Kommissionen ska säkerställa underhåll, uppdatering och kontinuerlig utveckling av den databas som avses i punkt 1, med beaktande av den senaste tekniska utvecklingen inom transportsektorn, de principer som avses i punkt 1 och nya metodologiska tillvägagångssätt för beräkning av växthusgasutsläpp. Kommissionen ska säkerställa databasens förenlighet och överensstämmelse med befintlig unionslagstiftning. Kommissionen ska bedöma behovet av att uppdatera databasen minst en gång per år.

När standardvärden för växthusgasintensitet i databasen uppdateras ska kommissionen omedelbart säkerställa att uppdateringen görs tillgänglig för allmänheten. I sådana fall ska enheterna vid behov uppdatera de utdata som fastställts i enlighet med artikel 9 före utgången av en tidsfrist på tre år.

Allmänheten ska ha öppen och kostnadsfri tillgång till den databas som avses i punkt 1, för sökning eller användning av standardvärden för utsläppsintensitet, på alla officiella EU-språk.

Artikel 7

Databaser och dataset med standardvärden för växthusgasintensitet som administreras av tredje part

1. En utvecklare av en databas eller ett dataset enligt vad som avses i artikel 5.2 a ii ska lämna in en ansökan till kommissionen om en teknisk kvalitetskontroll av standardvärdena för växthusgasintensitet i databasen eller datasetet. Kommissionen ska, med tekniskt bistånd av Europeiska miljöbyrån, utföra den tekniska kvalitetskontrollen i enlighet med kraven i artikel 4.1 i denna förordning.
2. Endast databaser och dataset med standardvärden för utsläppsintensitet som har bedömts positivt av kommissionen efter den tekniska kvalitetskontroll som avses i punkt 1 får användas för utnyttjandet av sekundärdata i enlighet med artikel 5.2 a ii.
3. Den skyldighet som fastställs i punkt 1 ska tillämpas från och med den [24 månader efter det datum som avses i artikel 19.2]. En positiv bedömning i enlighet med punkt 2 ska vara giltig i två år.
4. Senast 48 månader efter denna förordnings ikraftträdande ska kommissionen anta genomförandeakter i enlighet med artikel 17 för att fastställa närmare bestämmelser om ett enhetligt genomförande av denna förordning, genom att fastställa regler och villkor för utförandet av den tekniska kvalitetskontroll som avses i punkt 1 och villkor för en positiv bedömning enligt punkt 2.

Artikel 8

Central EU-databas med standardvärden för utsläppsfaktorer för växthusgas

1. Kommissionen ska, med tekniskt bistånd av Europeiska miljöbyrån och vid behov med kompletterande och frivilliga bidrag från medlemsstaterna, inrätta en central EU-databas med sådana standardvärden för utsläppsfaktorer för växthusgas som avses i artikel 5.2 b, inbegripet utsläppsfaktorer för växthusgas för energibärare som används i vissa eller alla medlemsstater.

Dessa standardvärden för utsläppsfaktorer för växthusgas ska återspegla den platsbaserade metoden i referensmetoden för beräkning av växthusgasutsläpp och, i förekommande fall, unika egenskaper i olika medlemsstater.

Om sådana finns tillgängliga, ska den centrala EU-databasen innehålla utsläppsfaktorer för växthusgas som överenskommits på internationell nivå av unionen eller i unionens intresse. Dessa utsläppsfaktorer ska användas som standardvärden för utsläppsfaktorer för beräkning och utlämnande av växthusgasutsläpp från transporter som korsar minst en gräns mellan två medlemsstater, såvida inte mer exakta standardvärden för utsläppsfaktorer finns tillgängliga i den centrala EU-databasen

2. Kommissionen ska, med tekniskt bistånd av Europeiska miljöbyrån, säkerställa underhåll, uppdatering och kontinuerlig utveckling av den databas som avses i punkt 1, med beaktande av behovet av eventuella anpassningar av den standard som avses i artikel 4.2, den senaste tekniska utvecklingen inom transportsektorn, de principer som avses i punkt 1 och nya metodologiska tillvägagångssätt för beräkning av växthusgasutsläpp. Kommissionen ska säkerställa databasens förenlighet och överensstämmelse med befintlig unionslagstiftning.

När standardvärden för utsläppsfaktorer för växthusgas i databasen uppdateras ska kommissionen omedelbart säkerställa att uppdateringen görs tillgänglig för allmänheten. I sådana fall ska enheterna vid behov uppdatera de utdata som fastställts i enlighet med artikel 9 före utgången av en tidsfrist på tre år.

3. Allmänheten ska ha öppen och kostnadsfri tillgång, på alla officiella EU-språk, till den databas som avses i punkt 1, för sökning eller användning av standardvärden för utsläppsfaktorer för växthusgas för transportenergibärare.

KAPITEL IV

UTDATA OCH ÖPPENHET

Artikel 9

Fastställande av utdata om växthusgasutsläpp från transporttjänster

1. Utdata ska fastställas med hjälp av referensmetoden, och indata ska fastställas i enlighet med artiklarna 4–8 i denna förordning.
2. Utdata får fastställas med hjälp av beräkningsverktyg. För detta ändamål får endast externa beräkningsverktyg som certifierats i enlighet med artikel 11 eller det verktyg som avses i punkt 3 användas.
3. Före den [36 månader efter denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen genom genomförandeakter i enlighet med artikel 17 ta fram ett beräkningsverktyg för fastställande av utdata.
4. De verktyg som avses i punkt 2 får användas för att beräkna mått eller andra data som ska ingå i databaser som inrättats i enlighet med andra EU-rättsakter inom transportsektorn, på de villkor som anges i dessa akter.
5. Utdata ska minst bestå av den totala massan koldioxidekvivalenter (CO₂e) per transporttjänst och, för den berörda typen av transporttjänst, tillämpliga mått för data som uttrycker utdata om växthusgasutsläpp, i enlighet med rekommendationerna i den standard som avses i artikel 4.1 och som definieras i enlighet med andra stycket i denna punkt.

För att säkerställa ett enhetligt genomförande av första stycket i denna punkt ska kommissionen, genom genomförandakter som antas i enlighet med artikel 17, fastställa de mått för data som avses i det stycket för godstransport, godstransporter som passerar en terminal, persontransport och persontransporter som passerar en terminal. I detta syfte ska kommissionen beakta koefficienterna för växthusgasintensitet enligt definitionen i den standard som avses i artikel 4.1.

Artikel 10

Kommunikation och öppenhet

1. De berörda enheterna ska lämna ut utdata på ett klart och otvetydigt sätt före tillhandahållandet av en transporttjänst. Under vederbörligen motiverade omständigheter får utdata lämnas ut efter tillhandahållandet av transporttjänsten. När berörda enheter lämnar ut utdata ska de i det åtföljande meddelandet inkludera följande text: ”Växthusgasutsläpp beräknade i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning [*hänvisning till denna förordning*]” på åtminstone ett av EU:s officiella språk, och om möjligt på ett av de officiella språken i den medlemsstat på vars territorium tjänsten utförs.
2. Om utdata erhålls och lämnas ut av en dataförmedlare på grundval av separata arrangemang ska bestämmelserna i punkt 1 och artikel 9.5 tillämpas. När utdata lämnas ut ska dataförmedlaren inkludera en hänvisning till källan för dessa data.
3. Om primärdata används i den mening som avses i artikel 5.1 ska de berörda enheterna ha rätt att meddela detta till samtliga tredje parter förutsatt att användningen av primärdata har fastställts inom ramen för den verifieringsprocess som föreskrivs i artiklarna 12 och 13.

4. De berörda enheterna ska kunna ta fram bevis som styrker hur utdata har fastställts. Dessa bevis ska tas fram i enlighet med kraven i den referensmetod som avses i artikel 4.1, och
- a) de ska ligga till grund för verifieringsbedömningen i enlighet med artiklarna 12 och 13,
 - b) de ska göras tillgängliga på begäran av en behörig myndighet som utsetts enligt nationell rätt eller unionsrätt, eller en annan tredje part i den mån separata rättsliga eller avtalsmässiga arrangemang är tillämpliga,
 - c) om verifieringen utförs i enlighet med artiklarna 12 och 13 ska den innehålla en hänvisning till det bevis på överensstämmelse som avses i artikel 13.6 och kontaktuppgifter för det organ för bedömning av överensstämmelse som har upprättat beviset på överensstämmelse,
 - d) om utdata fastställs med hjälp av ett sådant externt beräkningsverktyg som avses i artikel 9.2 ska de innehålla en hänvisning till det beräkningsverktyget.
5. De utdata och bevis som avses i punkt 4 ska fastställas på ett klart och otvetydigt sätt och på åtminstone ett av unionens officiella språk. De ska, där så är möjligt, göras tillgängliga genom en webblänk eller en QR-kod eller motsvarande.

6. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹⁸.
7. Varje mottagare av utdata och bevis som avses i punkt 4 ska vidta åtgärder för att säkerställa konfidentialiteten för relevanta kommersiella data som behandlas och överförs i enlighet med denna förordning, och säkerställa att tillgången till, behandlingen av och utlämnandet av sådana data endast sker när så är tillåtet.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) ([EUT L 119, 4.5.2016, s. 1](#)).

KOMPLETTERANDE ÅTGÄRDER

Artikel 11

Certifiering av beräkningsverktyg

1. De externa beräkningsverktyg som avses i artikel 9.2 ska certifieras av ett sådant organ för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 14.
2. Utvecklare av beräkningsverktyg ska lämna in en ansökan till ett organ för bedömning av överensstämmelse som ska bedöma om beräkningsverktyget uppfyller kraven i artiklarna 4–9. Om bedömningen är positiv ska organet för bedömning av överensstämmelse utfärda ett intyg om överensstämmelse för beräkningsverktyget enligt denna förordning. Om bedömningen är negativ ska organet för bedömning av överensstämmelse upplysa sökanden om skälen för den negativa bedömningen.
3. Det berörda organet för bedömning av överensstämmelse ska föra en uppdaterad förteckning över de beräkningsverktyg som det har certifierat och för vilka det slutgiltigt eller tillfälligt har återkallat certifieringen. Organet ska göra förteckningen allmänt tillgänglig på sin webbplats och utan dröjsmål meddela webbplatsens adress till kommissionen.
4. Intyget ska vara giltigt i två år.
5. Kommissionen ska på sin officiella webbplats offentliggöra en förteckning över alla beräkningsverktyg som är certifierade i enlighet med punkterna 1 och 2.
6. Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med artikel 17 för att fastställa regler för certifiering av beräkningsverktyg och tillhörande intyg om överensstämmelse, inbegripet regler om förnyelse, tillfälligt upphävande och återkallande av certifiering.

KAPITEL VI

VERIFIERING AV DATA OM VÄXTHUSGASUTSLÄPP OCH BERÄKNINGSPROCESSER

Artikel 12

Verifieringens omfattning

1. De utdata som avses i artikel 9 ska verifieras med avseende på om de uppfyller kraven i artiklarna 4, 5 och 9 i denna förordning.
2. Punkt 1 ska tillämpas på de berörda enheter som avses i artikel 2 a, med undantag för sådana mikroföretag samt små och medelstora företag som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG¹⁹. Mikroföretag samt små och medelstora företag får genomgå verifiering i enlighet med denna förordning på egen begäran.

Artikel 13

Verifieringsverksamhet och verifieringsprocess

1. Det organ för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 14 ska verifiera tillförlitligheten, trovärdigheten, efterlevnaden och korrektheten hos de utdata som lämnas ut av en berörd enhet.
2. Organet för bedömning av överensstämmelse ska verifiera överensstämmelse med kraven i artiklarna 4, 5 och 9, vilket ska bygga på de bevis som avses i artikel 10.4. Verifieringen ska omfatta
 - a) den beräkningsmetod som använts,

¹⁹ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

- b) källan eller källorna för de indata som använts för beräkningen,
 - c) korrektheten hos den beräkning som utförts,
 - d) de mått som använts.
3. Om externa beräkningsverktyg använts ska organet för bedömning av överensstämmelse beakta deras respektive intyg om överensstämmelse enligt artikel 11.2.
 4. Om det i samband med verifieringsbedömningen upptäcks felaktiga beräkningar eller bristande efterlevnad av artiklarna 4, 5 eller 9 i denna förordning ska organet för bedömning av överensstämmelse informera den berörda enheten om detta i god tid. Enheten i fråga ska då korrigera beräkningen eller åtgärda den bristande efterlevnaden så att verifieringsprocessen kan slutföras.
 5. Den berörda enheten ska förse organet för bedömning av överensstämmelse med all ytterligare information som gör det möjligt att genomföra verifieringsförfarandena. Under verifieringsprocessen får organet för bedömning av överensstämmelse göra kontroller för att fastställa tillförlitligheten hos data och beräkningar.
 6. När verifieringen har slutförts ska organet för bedömning av överensstämmelse vid behov utfärda ett bevis på överensstämmelse som bekräftar att utdata uppfyller respektive krav enligt denna förordning.
 7. Det berörda organet för bedömning av överensstämmelse ska upprätta och upprätthålla en uppdaterad förteckning över de enheter som har genomgått verifieringen enligt denna artikel. Organet för bedömning av överensstämmelse ska anmäla förteckningen till kommissionen senast den 31 mars varje år.

8. Om utdata redan har kontrollerats i enlighet med andra unionsakter i vilka det fastställs särskilda regler för verifieringsbedömningen av utdata, för att säkerställa efterlevnad av de krav som fastställs i denna förordning, ska dessa data anses ha verifierats i enlighet med denna artikel.
9. Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med artikel 17 med närmare bestämmelser om verifieringen av utdata och tillhörande bevis på överensstämmelse. Dessa regler ska innehålla bestämmelser om de bevis som avses i artikel 10.4 och de kommunikationsrättigheter som är knutna till användningen av primärdata enligt vad som avses i artikel 10.3.

KAPITEL VII

ACKREDITERING

Artikel 14

Organ för bedömning av överensstämmelse

1. Organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ackrediterade för att utföra den verifierings- eller certifieringsverksamhet som avses i artiklarna 11, 12 och 13.
2. Organet för bedömning av överensstämmelse ska vara oberoende av den enhet som ansöker om den verifierings- eller certifieringsverksamhet som avses i artiklarna 11, 12 och 13.
3. Organet för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra verifieringsverksamheten får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet eller integritet i samband med verifierings- eller certifieringsverksamheten.
4. Organet för bedömning av överensstämmelse och dess personal ska utföra verifierings- eller certifieringsverksamheten med största möjliga yrkesintegritet och erforderlig teknisk kompetens, och de ska vara fria från alla påtryckningar och incitament, i synnerhet ekonomiska sådana, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras verifieringsverksamhet, särskilt i förhållande till personer eller grupper av personer som berörs av verksamhetens resultat.
5. Organet för bedömning av överensstämmelse ska ha den sakkunskap, utrustning och infrastruktur som krävs för att utföra den verifierings- eller certifieringsverksamhet för vilken det har ackrediterats.

6. Personalen i organet för bedömning av överensstämmelse ska ha tystnadsplikt beträffande all information som den erhåller vid utförandet av verifierings och certifieringsuppgifterna.
7. Om ett organ för bedömning av överensstämmelse lägger ut specifika uppgifter med anknytning till verifiering eller certifiering på underentreprenad, eller anlitar ett dotterbolag, ska organet ansvara fullt ut för de uppgifter som utförs av underentreprenören eller dotterbolaget, oberoende av var dessa är etablerade, inbegripet genom att bedöma och övervaka underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförs av dem.

Artikel 15
Ackrediteringsförfaranden

1. De organ för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 14.1 ska ackrediteras av ett nationellt ackrediteringsorgan i enlighet med kapitel II i förordning (EG) nr 765/2008.
2. Varje medlemsstat ska utse en myndighet som ska föra en uppdaterad förteckning över ackrediterade organ för bedömning av överensstämmelse. Dessa utsedda nationella myndigheter ska göra förteckningen allmänt tillgänglig på en officiell statlig webbplats. En medlemsstat får besluta att denna uppgift ska utföras av det nationella ackrediteringsorgan som avses i punkt 1.
3. Det nationella ackrediteringsorganet ska senast den 31 mars varje år till kommissionen överlämna förteckningen över ackrediterade organ för bedömning av överensstämmelse, tillsammans med alla relevanta kontaktuppgifter.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15a ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att komplettera denna förordning genom att fastställa ytterligare metoder och kriterier för ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse.

Artikel 15a

Verifiering i enlighet med andra unionsakter, inbegripet sjö- och luftfartssektorerna

1. För sjöfartssektorn får kontrollörer som ackrediterats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2023/1805 och de delegerade akter som antagits på grundval av denna, eller artikel 16 i förordning (EU) 2015/757 och de delegerade akter som antagits på grundval av denna, utföra uppgifterna för organ för bedömning av överensstämmelse i enlighet med den här förordningen. Dessa kontrollörer ska anses vara ackrediterade i enlighet med artiklarna 14 och 15 i denna förordning.
2. För luftfartssektorn får kontrollörer som ackrediterats i enlighet med artikel 15 i direktiv 2003/87/EG och de genomförandeakter som antagits på grundval av detta, utföra uppgifterna för organ för bedömning av överensstämmelse i enlighet med denna förordning. Dessa kontrollörer ska anses vara ackrediterade i enlighet med artiklarna 14 och 15 i denna förordning.

KAPITEL VIII

DELEGERADE BEFOGENHETER OCH GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

Artikel 16

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 15.4 ges till kommissionen tills vidare från och med den [*Publikationsbyrån: lägg till datum – denna förordnings ikraftträdande*].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 15.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna. En delegerad akt som antas enligt artikel 15.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på [två månader] från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska bistås av en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL IX

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 18

Rapportering och översyn

Kommissionen ska göra en utvärdering av denna förordning mot bakgrund av dess mål och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten till Europaparlamentet och rådet, inbegripet en bedömning av behovet av en strategi för det totala koldioxidavtrycket och förslag om lämpliga ytterligare åtgärder senast den [*Publikationsbyrån: lägg till datum – fem år efter tillämpningsdatumet för denna förordning*].

Artikel 18a

Riktlinjer

Minst ett år före det datum som avses i artikel 19.2 ska kommissionen, med beaktande av befintliga riktlinjer som antagits på nationell nivå, anta riktlinjer för att främja en utbredd tillämpning av den standard som avses i artikel 4.1 och för att hjälpa små och medelstora företag att genomföra denna förordning. Dessa riktlinjer ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 19
Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den [*Publikationsbyrå: lägg till datum – 60 månader efter denna förordnings ikraftträdande*].
3. Artiklarna 4.5, 4.6, 6.1, 7.4, 9.5, 11.6, 13.9 och 15.4 ska dock tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
